

Rev. nr. 17
ianuarie

SPERANTELE COPILARIEI

„ Este o revistă pentru cei mari , cei mici și părinți “

CUPRINS

- 1. Eveniment*
- 2. Statutul comunei Garoafa*
- 3. Pagina de suflet*
- 4. Călătorie în Europa*
- 5. Rugbyul în România*
- 6. Marile descoperiri geografice*
- 7. Sănătatea noastră*
- 8. Creații ale elevilor*
- 9. Să colorăm...desenele*
- 10. Să ne jucăm*
- 11. Să scriem corect românește*
- 12. Istoria chimiei*
- 13. De vorbă cu părinții*
- 14. Glume și ghicitori*
- 15.Rebus de iarnă*
- 16. Sfaturi utile pentru copii*

Eveniment

Eminescu expresie integrală
a sufletului românesc

Spectacol de poezie

24 ianuarie ziua Unirii
Principatelor române

Desene, prezentări
power-point

Ziua Internațională a
nonviolenței în școală

Prezentări de desene
și referate

Ziua internațională a
victimelor holocaustului

Prezentări de filme
documentare

Carnavalul „fulgilor de nea ”

Concurs de sănii între
clasele I-IV

Statutul comunei Garoafa

Amplasată în zona de șes a județului Vrancea, comuna Garoafa are ca structură a folosinței terenurilor pretabilă cultivarea terenurilor cu legume și cereale. Așezată pe un teren plat, brăzdat de pâraie și canale naturale sau săpate de oameni, comuna Garoafa s-a impus ca o zonă legumicolă puternică și de continuitate. Locuitorii comunei, în marea lor majoritate agricultori (legumicultori) se ocupă și au ca principal mijloc de existență cultivarea și valorificarea legumelor, produsele fiind comercializate pe piața locală a comunei, a Municipiului Focșani sau în afara județului.. Această comercializare se efectuează în mod individual de către producătorii agricoli, singura unitate complexă cu profil agricol existentă pe teritoriul comunei fiind SC AGROIND SA – limitrofă localității Doaga. Acesta are ca obiect de activitate cultivarea terenurilor, creșterea animalelor și desfacerea produselor prin magazinele proprii, pe raza județului.

Lucrările agricole sunt asigurate cu utilaje din gospodăria proprie a locuitorilor comunei, precum și prin intermediul societăților comerciale : SC ROMPROD MDM Răchitosu și SC GICAM CONSTRCT Garoafa, societăți care își desfășoară activitatea pe raza comunei având și alte obiecte de activitate cum ar fi prelucrarea lemnului respectiv construcții.

Un alt sector important al prestărilor de servicii îl constituie activitatea de morărit, asigurată de un număr de cinci mori în satele Garoafa, Bizighești, Ciușlea și Străjescu.

Din cele 76,6 procente de teren agricol, 62,28 % sunt ocupate de teren arabil, 13,93 % pășuni, 0,28 % vii și 0,17 % livezi. Zootehnia ocupă un loc mai puțin important în viața comunei. Pădurea ocupă o suprafață ce reprezintă 10,86 % din total teritoriu administrativ și este prezentă în Lunca Siretului. Copacii sunt de esență moale: salcie, plop și arbuști de șes. Râul Siret constituie limita administrativă în partea de est a comunei, în apropierea localității Ciușlea, recent fiind dată în folosință lucrarea „Amenajare hidroenergetică a râului Siret pe sector Cosmești – Movileni.”

Râul Putna străbate teritoriul administrativ al comunei de la vest către est, acesta oferind surse de apă și oportunitatea desfășurării unor activități de extragere, sortare și prelucrare a balastului din albie.

Bunurile aflate în proprietatea publică și privată a comunei Garoafa pot fi date în administrare instituțiilor publice, concesionate, închiriate sau pot fi atribuite în folosință gratuită , pe termen limitat, persoanelor juridice fără scop lucrativ, care desfășoară activitate de binefacere sau de utilitate publică ori serviciilor publice numai în condițiile legii și în beneficiul cetățenilor comunei.

În vederea promovării unor interese comune, autoritatea publică locală a comunei Garoafa poate coopera sau asocia cu alte autorități ale administrației publice locale din țară sau din străinătate și poate adera la asociații naționale și internaționale ale autorităților administrației publice locale.

Prin Hotărârea nr. 32/ 2010 a Consiliului Local Garoafa privind aderarea comunei Garoafa la Societatea națională de Cruce Roșie din România – Filiala Vrancea, comuna Garoafa a devenit membru al acestei organizații.

Pagina de suflet

JOCUL

de Octavian Paler

Mai am o scoică și câteva pietre,
cum să clădesc din ele o mare
și-un țârm unde să stau pe nisip
și cum să mă conving că am fost pe un asemenea
țârm
urmînd fericit o pasăre
care acum nu mă mai lasă să dorm?
O scoică și câteva pietre
și un nume ciudat
pe care nu-l înțelege nimeni
și speranța mea de-a ajunge
să nu-l mai înțeleg nici eu într-o zi.
Sărbătoarea s-a terminat,
îmi aștept pedeapsa lângă tribunele goale,
dar eu am văzut arzînd la amiază un nor
și-am auzit cîntecul care îngenunchea caii sălbateci,
își spun, țârmul acela nu-i simplă poveste,
eu am văzut norul și-am ascultat cîntecul
și înainte de a mă învinge
soarele m-a făcut fericit.

PRIETENIA ÎN CITATE

"Prietenia este iubire fără aripi."

Lordul Byron

"Un prieten este un cadou pe care ți-l
dăruiești ție însuși."

Robert Louis Stevenson

"Prietenii sunt născuți , nu făcuți."

Henry Adams

"Un prieten este cineva care crede în tine
atunci când tu ai încetat să crezi în tine
însuși."

"Un singur trandafir îmi poate fi grădină ...
un singur prieten , lumea mea."

Leo Buscaglia

"Cel mai bun prieten al meu este acela care
dă la iveală tot ce este mai bun în mine."

Henry Ford

"Prietenul tău este cineva care știe totul
despre tine și totuși te place."

Elbert Hubbard

"Ce este un prieten ? Un singur suflet în două
trupuri."

Aristotel

"Adevărații prieteni nu te înjunghie pe la
spate , ci în față."

Oscar Wilde

"Adevărata prietenie este asemeni unei bune
sănătăți ; valoarea ei este adesea recunoscută
după ce este pierdută."

Charles Caleb Colton

"Nicio dragoste și nicio prietenie nu îți poate
încrucisa cărarea destinului fără a lăsa o urmă
veșnică."

Francois Mauriac

"Un prieten este cineva care cunoaște
cîntecul inimii tale și ți-l poate intona atunci
când îi uiți cuvintele."

"Prietenii mei sunt averea mea."

Emily Dickinson

"Prietenii sunt rude pe care ți le alegi singur."
Eustache Deschamps

Călătorie în Europa

Călătorie în Marea Britanie

Marea Britanie este o țară dezvoltată, membră a Uniunii Europene, cu o economie de piață funcțională. Forma de guvernământ este monarhia constituțională, seful statului fiind Regina Elisabeta a II-a. Sistemul administrativ este format din Guvernul central, comitate și municipalități. Parlamentul este organizat în sistem bicameral. Sistemul judecătoresc se compune din tribunale districtuale, curți de apel. Limba oficială este engleza. Moneda națională este lira sterlina (*pound*). Ziua oficială de naștere a Reginei (*Trooping the Colour*) – echivalentul zilei naționale a Marii Britanii – se sărbătorește în a doua sâmbătă a lunii iunie. Capitala țării este Londra.

Cetățenii români nu au nevoie de viză de intrare în Marea Britanie pentru călătorii de scurtă ședere de 90 de zile pe semestru. Intrarea fără viză pe teritoriul Marii Britanii se face pe bază de pașaport sau carte de identitate valabile.

Legislația în vigoare în Regatul Unit nu prevede procedura de înregistrare a cetățenilor (britanici sau străini) la consiliile sau secțiile locale de poliție sau la alte instituții centrale sau locale ale statului.

Membrii de familie care nu sunt cetățeni ai EEA (și sunt cetățeni ai unor state pentru care este necesară obținerea vizei de intrare în Marea Britanie) trebuie să obțină un permis de familie EEA în cazul în care vin să locuiască împreună cu soțul/soția care este cetățean român stabilit în Regatul Unit. Acest permis va fi obținut înainte de efectuarea deplasării în Marea Britanie. În cazul în care încearcă să intre pe teritoriul Marii Britanii fără un permis de familie EEA, li se poate refuza intrarea.

Accesul pe piața forței de muncă al cetățenilor români, acesta este restricționat și se poate face numai în baza unui permis de muncă sau a unui permis eliberat în cadrul Sectors Based Scheme (Programului pe sectoare de activitate), în baza Highly Skilled Migrant Programme (Programului de migrare a forței de muncă cu înaltă calificare) sau a Seasonal Agricultural Workers' Scheme (Programului de angajare a muncitorilor agricoli sezonieri).

Marea Britanie este o țară cu un nivel scăzut al criminalității. Infrațiuni minore de tipul furtului din buzunare, înșelăciunilor sau furtului din mașini pot apărea în zone aglomerate (gări, stații, parcuri, centre comerciale, benzinării sau zone de servicii pe autostrăzi).

Este recomandabil ca documentele și valorile personale, biletele de călătorie și banii sau cărțile de credit să fie păstrate în locuri sigure. Mașinile trebuie încuiate și asigurate cu sisteme de alarmă. În cazul călătoriilor cu autobuze sau trenuri este indicat să se păstreze atenția asupra bagajelor pe întreaga durată a călătoriei. În cazul deplasărilor în orașe mari, în special în zonele aglomerate, este recomandabil ca documentele personale să fie lăsate la hotel și să se păstreze numai o copie a actelor de identitate (pașaport, permis de ședere).

În cazul unor incidente care afectează siguranța persoanei sau a bunurilor, se recomandă contactarea celui mai apropiat birou al poliției. În cazul pierderii pașaportului românesc, se recomandă sesizarea atât a biroului local de poliție, cât și a oficiului consular român.

Rugbyul în România

În 1981, echipa națională pierdea în fața All Blacks cu 14-6, în urma unei meci în care românii au marcat două eseuri nevalide de arbitri. În acea perioadă se vorbea despre includerea Stejarilor în competiții majore, cum era aceea a Turneului celor 5 Națiuni. Au existat chiar zvonuri că românii au fost invitați, dar ar fi refuzat să participe datorită faptului că această competiție avea loc iarna. Ulterior, odată cu deteriorarea situației politice și economice a României, rugbyul românesc a avut de suferit.

Cu toate acestea, România este una din cele 12 țări care au participat la toate edițiile Campionatului Mondial, de la înființarea acestei competiții în anul 1987, dar nu a obținut mai mult de o singură victorie în fiecare turneu, nereușind să treacă de faza grupelor. În Europa, Stejarii rivalizează acum cu Georgia, cu care își dispută de regulă victoria în Cupa Europeană a Națiunilor, dar și cu Portugalia, care a reușit să obțină o victorie în această competiție. La Campionatul Mondial de Rugby din 2007 România a jucat în grupa C, alături de Portugalia, Noua Zeelandă, Italia și Scoția.

Jocul de rugby a fost introdus în România de studenți reveniți de la studii făcute la Paris, care au înființat cluburi cum au fost Stadiul Român, începând cu anul 1913. Ulterior, s-au înființat 17 alte echipe în București. În 1919, Comitetul Olimpic Român solicită Comitetului Olimpic Internațional reintroducerea rugbyului ca probă olimpică. Această propunere este într-un final adoptată, C.O.R. fiind anunțat printr-o adresă din data de 21 noiembrie 1919. Dar, din lipsa fondurilor, sportivii români nu au putut participa la ediția de la Anvers a Jocurilor Olimpice.

Primul meci internațional al Stejarilor s-a jucat în 1919, împotriva SUA. România a fost una dintre cele trei echipe participante la Jocurile Olimpice de vară din 1924, pierzând ambele meciuri jucate, împotriva Franței (cu 59-3) și a SUA (cu 39-0). România a terminat astfel pe locul 3, obținând medalia de bronz, prima din istoria participării sportivilor români la Jocurile Olimpice. Federația Română de Rugby s-a înființat în 1931, iar în anul 1939 s-a înființat la Brașov, la fabrica de avioane, prima echipă de club din afara Bucureștiului.

Regimul comunist a utilizat rugbyul, precum alte sporturi, ca un instrument de propagandă în timpul războiului rece cu țările occidentale. Fiecare succes internațional era prezentat ca un efect direct al superiorității ideologiei comuniste. Resursele financiare existente erau dirijate către pregătirea echipei naționale, în detrimentul dezvoltării rugbyului la nivel de masă. Cei mai valoroși jucători erau înrolați în Armată sau în Miliție, evoluând pentru cluburile Steaua și Dinamo, care beneficiau de bune baze de pregătire.

Generația de antrenori educați la școala franceză de rugby, activi în anii '40 și '50 au creat un sistem care a dus la succesele echipei naționale din anii 1960, '70 și prima parte a anilor '80. În această perioadă, românii au început să concureze de la egal la egal cu națiunile majore în rugby. În 1960 s-a obținut prima victorie împotriva Franței, iar în anul 1976 a avut loc un turneu în Noua Zeelandă. Posibilitatea de a juca împotriva țărilor celor mai bune în acest sport, a ajutat la dezvoltarea rugbyului în România; rugbyștii românii au căpătat un stil specific de joc, construit în jurul unor puternice pachete de înaintare. Forța reală a Stejarilor a fost demonstrată în 1979 într-un meci test împotriva Țării Galilor, la Cardiff: românii au condus până în clipele finale ale jocului, când numai un drop-gol de ultim moment al galezilor a făcut ca aceștia să învingă la limită, cu 13-12. Anul următor, România învingea clar Franța la București, cu 15-0 și obținea un rezultat egal, 13-13, împotriva Irlandei.

(va urma)

Marile descoperiri geografice

Vasco da Gama, conte de Vidigueira (n. 1469 în Sines - d. 24 decembrie 1524 în Kohi India), a fost un explorator portughez din perioada Marilor descoperiri care a descoperit calea maritimă dintre Europa și India. Unii istorici presupun că numele de "Gama" provine de la cavalerul Lopo Rodrigues de Olhoa însoțitorului eroului național Cidul care joacă un rol hotărâtor în recucerirea de la mauri (arabi) a orașului Évora în anul 1166, acesta fiind însoțit de un cerb (portugeză = "gama"), care ar fi devenit porecla familiei.

Datele lui biografice sunt puține. Se cunoaște faptul că are o origine nobilă. Părinții săi având șapte sau opt copii, părinții numindu-se Estêvão da Gama și Isabel Sodrê, a cărei familie provine din Anglia având legături bune cu cavalerii creștini. Tatăl său aparținea „Ordinului Cavalerilor de Santiago”, administrând (alcaide-mor) orașul Sines. În 1484 Dom Diego a fost condamnat la moarte, fiind acuzat de a fi participat la un complot împotriva regelui Portugaliei Joao II. Primele dovezi istorice despre Vasco da Gama datează din 1480, când intră în rândurile „Cavalerilor de Santiago”. În 1492 este însărcinat de regele Joao II cu pedepsirea negustorilor și piraiților francezi din golful Setúbal și Algarve, ca reacție la actele de piraterie franceze. De ce a fost numit în această funcție, istoricii amintesc faptul că "da Gama" a avut contacte bune la curtea regelui portughez "Manuel I" urcat pe tron în anul 1495. Tot acest rege i-a înlesnit intrarea în "Ordinul Cavalerilor lui Cristos". Lipsa cunoștințelor de navigație marină a fost compensată prin angajarea în această expediție a celor mai buni navigatori portughezi, printre care și Bartolomeu Diaz, care însoțește flota lui până la Capul Verde.

Vasco da Gama pornește la data de 8 iulie 1497 din portul Restelo Lisabona la bordul corăbiei Nau *S. Gabriel* (120 t), iar fratele său Paulo da Gama la bordul lui *S. Rafael* însoțite de corăbiile *Bérrio*, *Santa Fé* (100 t) sub comanda căpitanului Nicolao Coelho. Echipajul flotei însuma 150 -170 de oameni, sub comanda celor mai buni căpitani și cărmaci din Portugalia cu experiență de navigare pe Oceanul Pacific. Pe vasul amiral era Pêro de Alenquer cărmaci, pe vasul São Rafael era João de Coimbra, iar pe vasul Bérrio era experimentatul pilot Pêro Escobar, dintre alți ofițeri din rândul echipajului pot fi amintiți São Gabriel Gonçalo Álvares și Diogo Cãos. Vasco da Gama navighează spre vest pe Atlantic, mai de parte de coasta africană profitând de un vânt (Pasat) mai puternic. La 4 noiembrie ajunge în golful S.Elena (Sankt-Helena) pe coasta de vest africană făcând un ocol larg la depășirea "Capului Bunei Speranțe" ajungând la 25 noiembrie "Moselbai". Ajunge pe coasta răsăriteană a Africii atingând la 7 aprilie 1498 în Mombasa unde negustorii arabi caută să împiedice continuarea expediției. Mai departe navighează de-a lungul coastei răsăritene a Africii ajungând în orașul Malindi unul dintre orașele concurente Mombasei.

Sultanul orașului punându-i la dispoziție un navigator cunosător al rutei spre India. La data de 20 mai 1498 ajung corăbiile lui "da Gama" în apropiere de Calicut pe coasta Malabar. Pentru prima oară ajunge o corabie europeană coasta Indiei pe calea maritimă și înconjurarea Africii. Vasco da Gama încheie un acord comercial cu Samorim ce domnește în Calicut și se reîntoarce la 8 octombrie încărcat cu mirodenii. Prima navă din flota sa sub comanda lui Nicolao Coelho ajunge înapoi în patrie la 10 iulie 1499, Vasco da Gama numai la 9 septembrie, întârzierea se datorează morții fratelui său pe Insulele Azore. La crăciunul anului 1499 este încredințată lui "da Gama" de curtea regală portugheză, conducerea orașului Sines. Începând o perioadă de conflicte între rege și "da Gama" pe o parte și Superiorul Ordinului Cavalerilor de Santiago, autoritățile locale constituite din nobili (familia Noronha) pe de altă parte.

(va urma)

Sursa : Wikipedia

Sănătatea noastră

Terapii naturiste

A fi sănătos, a trăi mai mult și mai bine, este fundamentul tuturor opțiunilor umane de la origini și până în prezent.

Instinctul de conservare este adânc înrădăcinat în structurile speței umane și, într-un asemenea context, nu trebuie să ne surprindă permanenta străduință a omului de a afla pe calea observației ce îi este util sau, dimpotrivă, nociv pentru hrană, pentru sănătate sau pentru viață în general. Așa s-a ajuns la constituirea, încetul cu încetul, a așa-numitei medicini naturiste la temeliiile căreia stau secole de experiență empirică.

Terapeutică naturistă se aseamănă foarte mult cu estetoterapia, respectiv cu folosirea frumosului ca agent terapeutic. Natura reprezintă din acest punct de vedere o sursă inepuizabilă de frumos.

Terapeutică naturistă este acea terapeutică care folosește o serie de agenți naturali ca de exemplu: aerul, apa, mișcarea, alimentația, frigul, căldura, plantele, lumina precum și alți factori de proveniență naturală.

Toți acești factori, punând organismul în cele mai propice condiții de refacere, creează posibilități tot atât de propice de echilibrare și însănătoșire.

Capacitatea de vindecare este o proprietate a organismului uman. Din practica medicală se cunosc situații nefaste când organismul își pierde capacitatea de vindecare, când nu mai răspunde la nicio stimulare internă sau externă. Ca exemplu se poate da bolnavul de SIDA, care are capacitatea de apărare imunologică complet distrusă. Produsele naturiste au în primul rând un rol preventiv, conferă organismului o funcționalitate de calitate superioară, iar în cazul îmbolnăvirilor pot avea un rol adjuvant în paralel cu tratamentele clasice. Ele se pot administra împreună cu medicamentele, măbind chiar eficiența acestora, pe de altă parte scăzând foarte mult efectele secundare ale acestora. Folosirea acestor produse oferă răspunsul corect asupra felului în care se poate mări capacitatea de vindecare naturală a organismului.

Pentru menținerea sănătății trebuie ca omul modern să-și schimbe modul de viață începând chiar de astăzi, sau de mâine, dar trebuie să știe că poimăine poate să fie prea târziu.

Se pot cumpăra medicamente, vitamine, suplimente alimentare de cea mai bună calitate, dar din pacate nu se poate cumpăra lucrul cel mai de pret: **SANATATEA**.

APITERAPIA SAU TERAPIA PE CALEA MIERII ȘI A PRODUSELOR DE STUP

MOTTO: "Această tainică primăvară izvorăște din mierea miraculoasă care nu este altceva decât o rază de căldură transformată odinioară și care acum, își recapătă forma cea dintâi... Ea ține loc de soare și flori până când fratele ei mai vârstnic, soarele... strecurându-și prin porțile întredeschise primele mângâieri călduțe, va trezi la viață violetele și anemonele și va scoate din toropeală și lucrătoarele (albinele) spunându-le că ozonul a pus din nou stăpânire pe lume și că cercul neîntrerupt ce leagă moartea de viață a mai făcut un ocol în jurul său și iar a înviat." MAURICE MAETERLINCK

Produsele albinei s-au înscris de la începutul preistoriei în rândul elementelor naturale folosite pentru completarea și ameliorarea hranei și apoi pentru combaterea și prevenirea durerii și a suferințelor omului.

Practica tradițională a **apiterapiei** datează din vremurile imemorabile ale istoriei umane. Primele comunități mai dense de oameni au apărut pe valea Indului, cam prin jurul anului 3000 I.H.

În cea mai veche carte din India, RIG-VEDA, scrisă între anii 3000-2000 I.H., atât mierea cât și albinele sunt amintite de mai multe ori. Trecând la o altă antică civilizație, la cea egipteană, încă din timpul primei dinastii, anul 3200 I.H., albina reprezenta simbolul regelui.

(va urma)

Creații ale elevilor

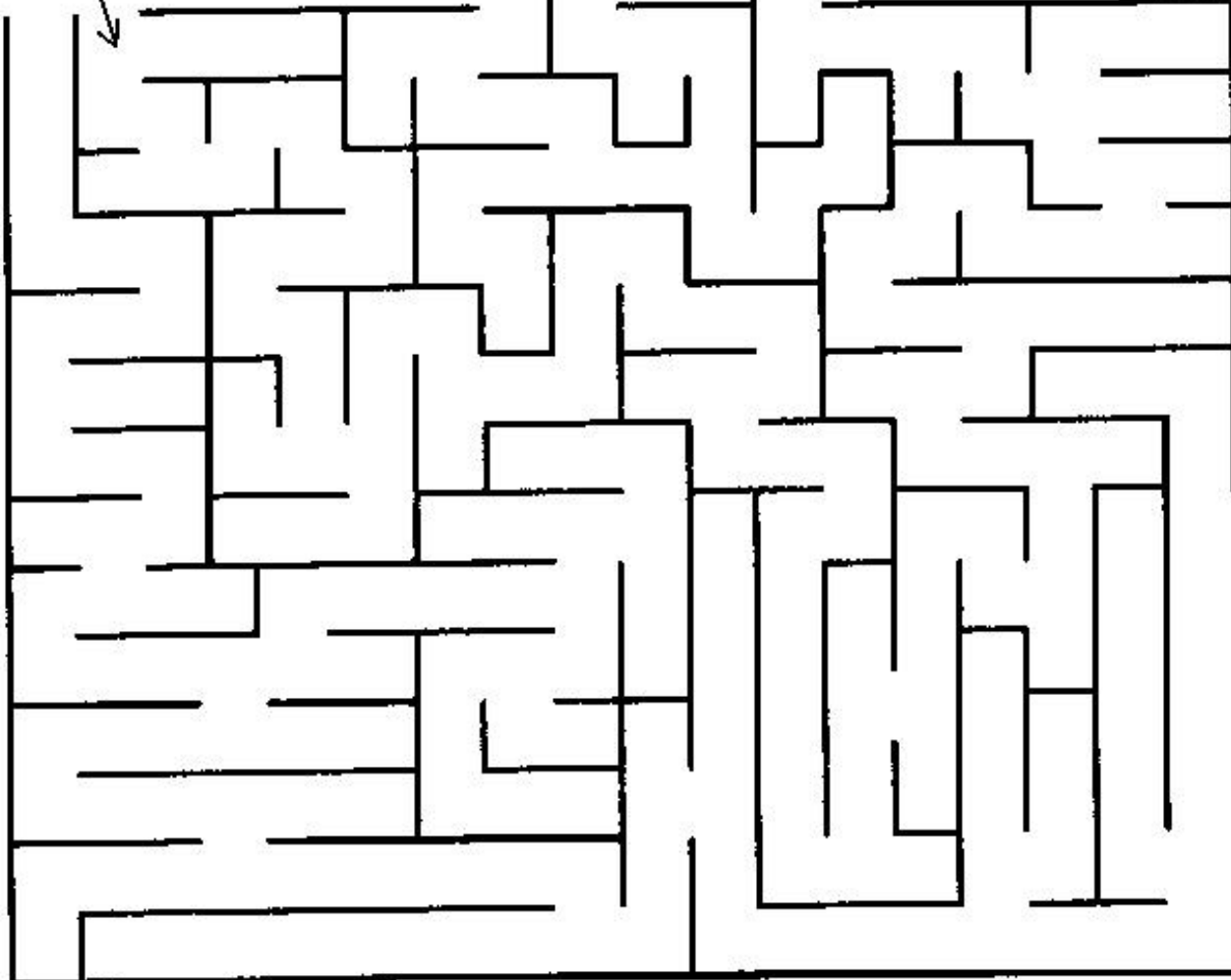
Să colorăm...desenele

Să ne jucăm

Să o ajutăm pe Ana să ajungă
acasa la sora ei.

Să scriem corect românește

Corectitudine și greșală. Dezacordul

De multe ori, acordul între două părți ale propoziției nu respectă regulile gramaticale, ci se realizează după înțeles, lucru ce duce inevitabil la așa numitul **dezacord**.

Este cunoscută regula conform căreia predicatul verbal și verbul copulativ se acordă cu subiectul în persoană și număr. Cu toate acestea, în vorbirea curentă și nu numai, abaterile sunt foarte numeroase, această regulă fiind respectată numai în practica limbii literare.

Exemplul cel mai întâlnit de dezacord este cel dintre predicat și subiect. Astfel avem: „mă doare ochii”, „ei râde” în loc de „mă dor ochii” și „ei râd”. Explicarea acestei greșeli des întâlnită este foarte simplă: în primul caz subiectul „ochii”, fiind la plural, predicatul trebuie să fie și el tot la plural.

Dezacordul mai rezultă și din greșita întrebuintare a articolului posesiv sau genitival: *al, a, ai, ale*. Se știe că acordul se face în funcție de genul și numărul substantivului cu care articolul posesiv intră în strânsă legătură.

Sunt și exemple în care forma „a” necesară pentru stabilirea acordului cu substantivele de gen feminin, la singular a fost înlocuită: „...modul de preparare *al* conservelor de legume...”, „se accentuează gradul de uscăciune *al* pielii...”.

Dintre construcțiile înregistrate în limba română vorbită amintim pe „în ce privesc banii” și pe „în ceea ce privesc problemele”, în care verbul „privi” nu trebuie folosit la plural, deoarece substantivele „banii” și „problemele” sunt complemente și nu subiecte, iar acordul nu trebuie făcut. Prin urmare, corect este „în ce privește banii” și „în ceea ce privește problemele”.

În ceea ce privește acordul logic sau după înțeles, aspectul lui cel mai frecvent se produce atunci când subiectul propoziției este exprimat printr-un substantiv colectiv, precum: „majoritate”, „mulțime”, „grămadă”, „grup”, „echipă”, urmat de un determinant la numărul plural. Deși adevăratul subiect are formă de singular, predicatul se pune totuși la plural, acordându-se în număr cu atributul exprimat printr-un substantiv în cazul genitiv sau acuzativ, ca în următoarele enunțuri, care sunt corecte: „O **mulțime** de oameni **au** pierit în război.”, „**Majoritatea** copiilor **sunt** fericiți.”

Există și cazuri în care, cu toate că substantivul colectiv e urmat de un atribut substantival la plural, predicatul se pune totuși la singular: „**Grupul** de turiști **a** părăsit localitatea.”, „**Stolul** de lăcuste **a** provocat mari stricăciuni.” În astfel de situații, se impune în mintea vorbitorului ideea de grup sau unitate indisolubilă.

Unii lingviști sunt de părere că sunt și cazuri în care acordul nu trebuie făcut, astfel că există persoane care acordă în gen adverbele: „o cale grea de urmat”, „o idee ușoară de înțeles”. Trebuie spus „greu de înțeles”, „ușor de înțeles”, căci adverbele nu au diferențe de genuri.

Chiar și la vorbitorii nativi de limbă română, cu precădere la cei din mediile sociale defavorizate sau la vorbitorii anumitor graiuri, se întâlnesc câteva greșeli frecvente în acordul gramatical:

- dezacordul în număr la pers. a III-a dintre subiectul și predicatul unei propoziții: „ce vrea ei?”, „ce-s cu aceste cărți?”.

- dezacordul în gen și număr dintre articolul posesiv (*al, a, ai, ale*) și substantivul sau pronumele determinat: „un batic *a* mamei”, „cei doi frați *a* prietenei mele”.

- dezacordul în gen și număr în construcțiile de tipul „... al cărui ...”, unde acordul se face în cruce: „vecinii *a* căror fete, țara *a* cărui popor.”

În actualitatea lingvistică, dezacordul constituie o abatere frecventă în uzul vorbitorilor de limbă, întrucât ea ține de lipsa de preocupare pentru acuratețea și armonia limbii.

Istoria chimiei

Sec XVII este secolul chimiei experimentale. Se inventează aparate și instrumente de laborator, se folosește balanța pentru determinarea greutății substanțelor, se descoperă noi elemente chimice, spiritul de observație se ascute și răbdarea este pusă la grea încercare în timpul experimentelor ingenioase pe care chimiștii le fac în laboratoare rudimentare. Aceasta a fost primăvara furtunoasă a analizei chimice. Ea a ajutat să fie cunoscute și precis caracterizate din punct de vedere cantitativ elementele chimice. Trebuie precizat că este meritul alchimistilor de a fi introdus metoda de lucru numită experiment cu ajutorul căreia au obținut substanțe noi cum ar fi: alcoolul, acidul azotic, unele săruri.

Abia odată cu Paracelsus (1493-1541) alchimia s-a despărțit definitiv în două direcții: una a șarlatanilor care ducea la ridicol și temniță și alta a gânditorilor cu minți clare și ascuțite care prin muncă perseverentă, pusă în slujba adevărului care duce la progres. Medicul și alchimistul elvețian Paracelsus în lucrarea sa „Opus pararurum” fundamentează iatrochimia și enunță cele trei esențe pure: Mercur-sulf-sare-unde sulfurul este principiul combustibilității căci arde total fără să lase cenușă.

Paracelsus folosește sulfurul pentru tratarea bolilor de piele. Trebuie menționat că și astăzi sulfurul se folosește la tratarea scabiei și a altor afecțiuni dermatologice.

Cu mult înaintea lui Paracelsus, la romani Claudius Galenus (131-201) medicul lui Marc Aureliu dezvoltă farmaceutica și creează o doctrină întemeiată pe observații și experimente. Denumirea de preparate galenice pentru produse extrase din plante cu ajutorul lichidelor se folosește și astăzi.

Paracelsus enunță definiția iatrochimiei-știința utilizării chimiei în medicină. El consideră că starea de boală este provocată de lipsa unor substanțe și pentru înlăturarea ei este necesară ca acestea să fie redată organismului. Tot lui i se datorează introducerea în terapeutică a numeroase preparate anorganice cum ar fi preparatele mercuriale în tratamentul sifilisului în locul unor extracte din plante. Tot el folosește noțiunea de principiu activ care a determinat îmbogățirea terapiei cu numeroase substanțe organice.

Din alchimie s-a născut chimia. Către sfârșitul sec al XIX-lea chimia devenea o știință în adevăratul sens al cuvântului. Totuși, acum 200 de ani, nimeni nu putea bănui ce rol va juca aceasta în viața societății actuale.

Chemată din ce în ce mai mult să găsească cele mai diverse căi de rezolvare a nevoilor societății, chimia a trebuit să-și creeze în primul rând cele mai bune metode de lucru. Una dintre acestea fiind sinteza organică, metodă aparținând chimiei organice domeniu definitiv consumat, al cărei obiect îl constituie compușii unui singur element carbonul. Savanții vremii în frunte cu S. Berzelius (1779-1848) afirmă că substanțele organice nu pot fi sintetizate în laborator; ele apar numai în organismul viu, vegetal sau animal, ca o consecință a participării la formarea lor a unei forțe vitale. Dar în 1828, cel mai bun elev al lui Berzelius, chimistul Wolrlez sintetizează ureea arătând că pentru a o prepara nu are nevoie de rinichi sau alt organ animal. Teoria forței vitale este astfel infirmată lăsând drum liber, pentru totdeauna sintezei organice. Într-un ritm amețitor au apărut sinteze dintre cele mai neobișnuite obținându-se substanțe pe care niciodată nu le vom găsi în natură.

Realizând medicamente, parfumuri, esențe sintetice, mase plastice, cauciuc sintetic, coloranți și fibre sintetice, sinteza organică s-a dovedit a fi unul dintre aliații de nădejde ai omului în lupta sa pentru o viață mai bună și mai frumoasă.

(va urma)

De vorbă cu părinții

Ce înseamnă o familie sănătoasă

Părinții sunt cei responsabili pentru buna gestionare a întregii vieți de familie, nu doar pentru ce se mănâncă în casă, cum se îmbracă, cum se poartă în lume, dar mai ales pentru a stabili valorile comune după care familia se ghidează și a se asigura că nevoile fiecărui membru în parte sunt împlinite.

Ce face o familie sănătoasă? Sunt mai multe modalități prin care să rămâneți cu toții sănătoși fizic și emoțional și să vă bucurați de timpul petrecut împreună, pentru beneficiul fiecăruia în parte dar și al tuturor la un loc, ne spun specialiștii.

În societatea noastră complexă și super-tehnologizată, foarte ușor te poți trezi că te-ai implicat în prea multe activități, că ai prea multe obligații și un program exagerat de plin. Dacă vrei să faci ceva util cu viața ta și nu doar să rezolvi mereu probleme urgente, fă-ți timp și definește-ți obiectivele. Asigură-te că toate acele activități urgente pe care le tot faci în decursul săptămânii se aliniază către a-ți îndeplini scopurile propuse și nu le faci doar pentru că așa trebuie sau așa vor alții.

De exemplu, obiectivele familiei pot fi variate: să petreceți săptămânal o seară întreagă cu toții, împreună, ca să vă jucați; să cumpărați o altă locuință; să mergeți într-o călătorie cu copilul o dată la 3 luni; să vă asigurați că faceți totul ca cel mic să primească o educație solidă sau să vă străduiți ca fiecare membru din familie este cât se poate de sănătos.

În egală măsură este un semn de echilibru și de sănătate mentală ca fiecare membru al familiei să aibă propriile sale țeluri: să își schimbe locul de muncă cu unul mai bun, să devină membru în echipa de dans a școlii, să se mute la o școală mai bună, să obțină silueta dorită, etc.

Când îți împărtășești planurile poți obține mai multă cooperare și susținere de la ceilalți. Când știm că mama vrea să se ducă la un curs pentru a învăța lucruri noi, iar fiul adolescent trebuie să fie la antrenamentul de baschet trei seri la rând, atunci toată familia poate găsi soluții pentru a-i ajuta pe fiecare să își poată împlini nevoile. Poate într-o zi mama va sta mai puțin la cursuri, iar fiul poate pregăti el cina pentru toata familia în ziua în care mama este la curs.

O familie sănătoasă este aceea în care obiectivele individuale ale membrilor ei sunt luate la fel de în serios ca și cele comune, de familie. Dacă familia are drept scop comun să meargă doua zile în weekend de ziua copilului, unul din membrii familiei își poate lua un job cu normă redusă ca să facă rost de bani suplimentari pentru această mini-vacanță sau copiii pot fi de acord să participe cu o parte din alocația lor la acest buget de călătorie.

Întâlnirile de familie le permit membrilor săi să își discute îngrijorările, aprecierile precum și să rezolve conflictele normale care apar în mod firesc când doi sau mai mulți oameni își împart viața unul cu altul.

Comunicarea onestă poate avea loc atunci când oamenii știu că își pot împărtăși în siguranță durerile, rănile, speranțele, nevoile sau așteptările fără să fie ridiculizați sau ignorați de către ceilalți. Când un copil se simte suficient de mult în siguranță ca să îi spună unui părinte de ce este stresat sau supărat, el devine cu mult mai apt să fie o persoană onestă, capabilă să își exprime direct sentimentele. Părinții oferă copilului modelul de deschidere în comunicare în funcție de calitatea relației pe care o au unul cu celălalt. Să asculți criticile sau reproșurile care ți se aduc fără să sari la scandal sau să te superi este un semn de maturitate. Copiii învață cum să trăiască în lume în funcție de modelul pe care părinții îl setează pentru ei.

Glume și ghicitori

Alinuța întreabă:

- Mamă azi ce camașă îmi dai, cu mânecă lungă sau scurtă?
- De ce mă întrebi?
- Să știu până unde să mă spăl.

Un copil merge pe stradă și vede pe gard mare un afiș pe care scrie ATENȚIE CÂINE RĂU! curios se uită în curte, așteptându-se să vadă un câine mare și rău și nu vede decât un cățel mic, alb, pufos. Il întreabă:

- Unde este câinele cel rău?
- Eu sunt câinele rău că nu mi-am mâncat supița! (cu o voce mai subțire!)

Intr-o școală se aude un zgomot teribil dintr-o clasă. Directorul intră în clasă și vede îngrozit cum toată lumea țipă, se bate, unii s-au urcat pe bănci. Directorul se repede la cel mai zgomotos și îl dă afară din sală. Se face dintr-o dată liniște.

- Unde este profesorul vostru?
- Tocmai l-ați dat afara...

A venit baba din munți,
Peste râuri făcând punți
Și a prins spunând povești,
Flori de gheață la ferești.
(Iarna)

Totu-i înghețat în drum,
Florile-s pe geam acum,
În sobă focul trosnește,
Spune, ce anotimp este?
(Iarna)

Te transportă fără cai,
Nu-i mașină, nici tramvai,
În ea, numai iarna stai.
(Sania)

N-are mâini și totuși bate,
Bate-ntruna zi și noapte.
Șade oriunde l-ai pune
De-l privești timpul îți spune.
(Ceasul)

Verde-n vară, verde-n iarnă!
La Crăciun are beteală,
Globuri, steluțe-argintii,
Ce pom e ăsta, copii?
(Bradul)

Tortul, untul, fripturica
Le-a vârât în el mămica,
Pare un dulap vopsit,
Inăuntru-i ger cumplit.
(Frigiderul)

Chip de om, dar minte n-are
Nici nu cere de mâncare.
E îndrăgită de copii
Că le-aduce bucurii.
Oare ce e?
(Păpușa)

Are foi și nu e pom,
Îți vorbește ca un om
Și cu cât o îndrăgești
Tot mai mult o folosești.
(Cartea)

De pază la poartă
Cerceluș cu toartă
Agățat stingher
De urechi de... fier.
(Lacătul)

Mama sau bunica-l face,
Il frământă și îl coace.
Cu stafide, nuci sau mac.
Ați ghicit! E...
(Cozonacul)

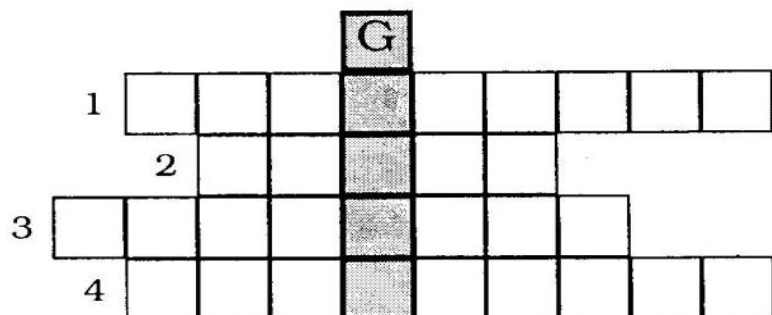
Nu sunt carte, dar am foi
Pregătite pentru voi
Cu linii sau pătrațele
Să puteți scrie pe ele.
(Caietul)

Nu-i băiat ca să nu-l știe.
Făurit e din hârtie,
Vânt puternic vrea și sfoară
Și-atunci zbârnâie și zboară.
(Zmeul)

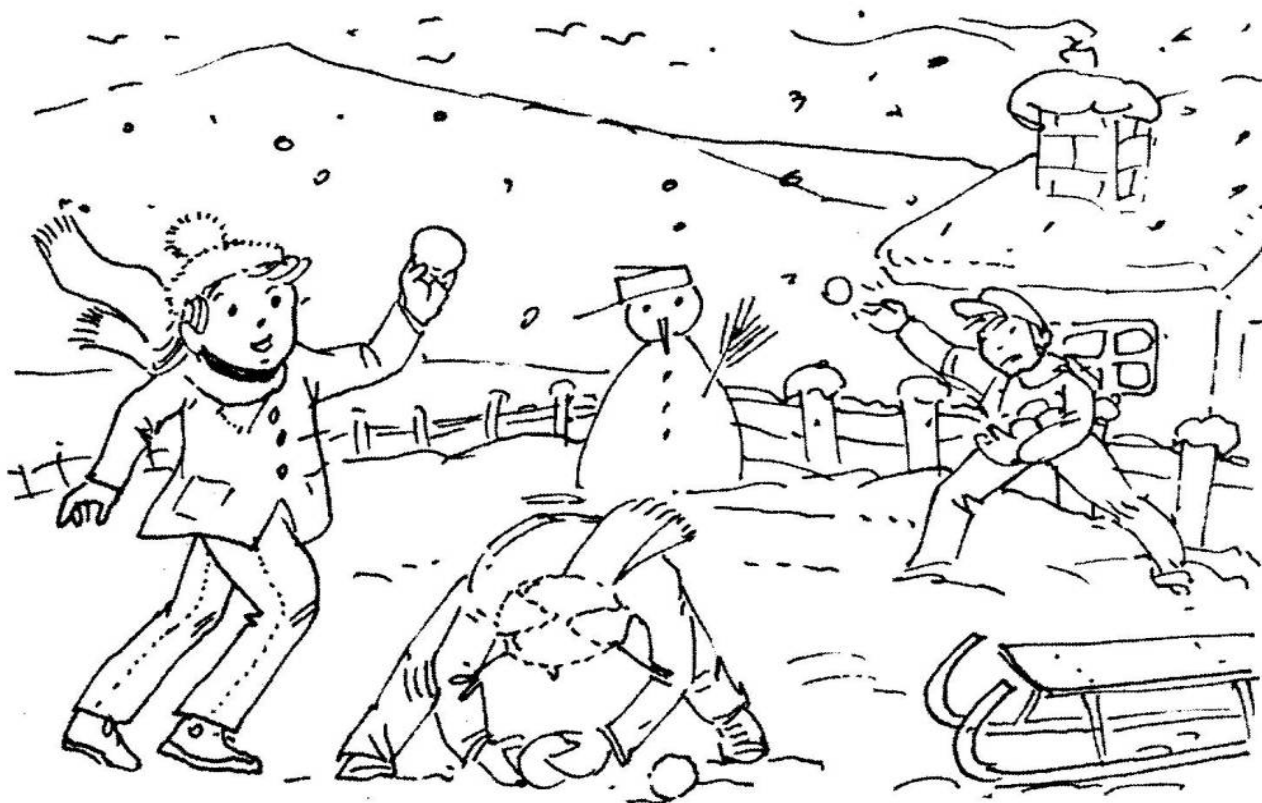
Rebus de iarnă

Anotimpul zăpezii

În cadrul hașurat veți descoperi numele popular al lunii ianuarie.

1. Luna de iarnă în care vine Moș Crăciun.
2. Anotimpul care începe după luna noiembrie.
3. A doua lună de iarnă.
4. Luna de dinaintea lunii martie.

Sfaturi utile pentru copii

ABC-ul rutier al micului pieton

Traversează numai pe "zebra" și numai pe culoarea verde a semaforului. Acolo unde nu sunt marcaje traversează numai pe la colțul străzii, după ce te-ai asigurat că nu se apropie nici un vehicul.

Nu traversa strada în fugă.

Așteaptă sosirea mijloacelor de transport în comun numai pe trotuar sau pe refugiile special amenajate.

Joacă-te numai în locurile unde nu circulă mașini: parcuri, curtea școlii, terenuri de sport.

Cum circulăm pe bicicletă

Poartă o cascheta de protecție de câte ori mergi cu bicicleta.

Poartă haine viu colorate, pentru a fi mai ușor de observat de ceilalți participanți la trafic.

Evită să mergi cu bicicleta pe întuneric și în condiții meteorologice nefavorabile.

Circulă pe partea dreaptă a străzii sau pe banda special amenajată și respectă regulile de circulație.

Nu purta walkman atunci când mergi pe bicicletă, întrucât îți diminuează atenția și îți limitează capacitatea de a "auzi" traficul.

Reguli de navigare pe Internet

Nu dai niciodată adresa, numărul de telefon, vârsta, școala sau alte informații celor cu care corespund pe Internet.

Le dai să știe imediat părinților dacă cineva îți pune întrebări personale sau intime.

Nu dai să știe niciodată de acord să mă întâlnesc cu cineva cu care corespund pe Internet.

Niciodată nu dai să trimite poza cuiva cu care corespund pe internet.

Niciodată nu dai să răspund mesajelor răutacioase sau care mă fac să mă simt jenat.

Voi stabili cu părinții reguli de corespondență pe Internet și îmi voi respecta promisiunea.

Niciodată nu-mi dai să divulg parola. O dai să țină secretă și o dai să spună doar părinților.

Când rămâi singur acasă

Asigură-te că ai încuiat ușa atunci când pleci, dar și după ce intri în casă.

Uită-te pe vizor pentru a-l vedea pe cel care dorește să intre în casă.

Nu deschide ușa decât atunci când ești sigur că persoana respectivă este o cunoștință de-a ta sau de-a părinților.

Dacă îți se pare că cineva dorește să intre în casă fără acordul tău, sună imediat la numărul 112.

Nu te juca cu chibritele sau cu brichetele, pentru a evita declanșarea unui incendiu.

Nu umbla la butelie și nu deschide aragazul.

REDACTOR

Profesor Ștefănescu Ștefan

Echipa de redacție:

**Sandu Laura-Miruna-elevă cls.a VII-a
Ciubotaru Gabriel -elev cls.aVII-a
Croitoru George –elev cls.aVIII-a
Paraschiv Mădălin –elev cls.a VIII-a
Tătaru Dragoș –Ștefan –elev cls.a VI-a
Manole Cristina –elevă cls.a VI-a
Tătaru Gabriel –Cristian elev cls.aV-a
Sichim Viorel -Iulian elev cls.a V-a**

Colaboratori :

**Prof. Zepa Anamaria
Prof. Turbatu Aneta
Prof. Țupă Ionelia
Ing. Ionescu Florentina**

A photograph of a winter scene. A snow-covered path leads from the bottom left towards the center. To the right of the path is a fence made of dark posts connected by a chain. In the background, there are several bare trees and a utility pole. The sky is overcast. The entire image is framed by a decorative border of green pine trees.

SCOALA CIUSLEA

IANUARIE 2011

Vacanta placuta !